

Na vrsti je ognjeni sistem

Ker zaseda združuje vsa načela ljudske vojne, ki sta jih posebej potrdili naša NOV, pozneje osvobodilni boj alžirskega in vietnamskega ljudstva ter vrsta drugih osvobodilnih vojn, bo ta pomemben taktični element tudi letos predmet izobraževanja rezervnih vojaških starešin.

Ker zaseda oblika bojnega delovanja, v katerem je težko določiti večjo ali manjšo pomembnost posamezne faze, so si organi in organizacije ZRVS za leto 1977 zastavili nalogo — do podrobnosti obvladati zasedin element »ognjeni sistem«. Logičnost tako zastavljene naloge je v tem, ker zaseda poveča učinek presenečenja le z ognjem, posebno če je ta množičen, od blizu ter natančen. Tako bodo letos RVS naše občine dopolnili svoje znanje o zasedi iz lanskoletnega pouka in obenem dobili širše znanje o uporabi pehotnega orožja in izdelavi skice plana ognja v svoji enoti.

Občinski odbor ZRVS in komisija za splošno vojaško usposabljanje so zato pouk v letu 1977 začrtali po naslednjem: da bi ognjeni sistem čimbolje obvladali, je organiziran v vojašnici »Boris Kidrič« tehnični zbor za seznanitev z vsem pehotnim orožjem. Ta zbor bo v drugi polovici marca.

Po končanem tehničnem zboru sledijo predavanja v vseh osnovnih organizacijah na temo ognjeni sistem v pehotnem vodstvu in četi v zasedi in način izdelave skice — sheme ognja, ki bo slonel na lanskoletni taktični nalogi.

Novost v letošnjem pouku je v tem, da ta ne bo več po »vodenem sistemu« kot leta 1976, ampak bodo skico ognja RVS delali samostojno izven pouka — upoštevajoč znanje, pridobljeno na teoretičnem delu pouka. Za tak način reševanja taktične naloge se je komisija odločila, ker želi, da pride do izraza tudi znanje slehernega RVS. Zato bi bilo dobro, da vse

RVS obnovijo nekaj znanj iz zasede, ki smo jih pridobili v lanskem letu in da še preučijo gradivo o »ognjenem sistemu«, ki je izšlo v reviji »Naša obramba« št. 9/9, 10 in 11 iz 1976. leta.

Dobro bi bilo, da bi posamezniki, ki imajo podobno gradivo iz SRO, uporabijo tudi tega, ker bo letošnja tema zajela: vrste ognja po smeri streljanja (frontalni, poševni, bočni ogenj), delitev ognja po taktični nameni (zaporni ali osredotočeni ogenj in zasedni ogenj). Pomembnost zemljišča in kaj nam ta ponuja glede na organizacijo ognjenega sistema. Kaj je pomembno upoštevati pri organizaciji in ob-streljevanju sovražnika v nočnih zasedah. Kaj je gotovost ognjenega sistema itd., itd.

Na ta način bi letos nekako zaokrožili in okronali znanje, ki je nujno potrebno vsakemu streljalcu, posebno teritorialcu. Prav tako bi radi poudarili tudi na začetku članka omenjena načela ljudske vojne in sicer: da se proti agresorju lahko bori vsakdo, ki to želi; da agresorja lahko napadajo tudi majhne enote, da ga je mogoče vedno napasti — ne glede na to, kakšne so okoliščine in da se je mogoče boriti zoper vsako vojno tehniko.

In za konec obvestilo: letos bodo izpitna vprašanja iz vojaške teorije, ki spadajo v letni izpit — taktično orientacijski pohod — vsebovala: dve vprašanji iz ognjenega sistema pehotnega voda — čete, eno iz lanskoletnega predavanja o zasedi, eno iz taktično-tehničnih lastnosti orožja, ki ga bomo videli na tehničnem zboru in eno vprašanje iz novega zakona o ljudski obrambi SR Slovenije, o katerem smo imeli predavanja v novembru in decembru 1976 leta. Ta je v celoti natisnjen v naši obrambi št. 10/1976. Tako bo splošni vojaški pouk za to leto spet zaključen s taktično-orientacijskim pohodom v območju Medvod.

I. M.

Skupščine osnovnih organizacij

Napredek je viden

25. in 27. januarja letos sta prva in druga osnovna organizacija ZRVS »Ljubo Šercer« pripravili redni letni skupščini, na katerih so odbori napravili »obračun« za delo v preteklem letu 1976.

Skupščine so pokazale viden napredek glede kvalitete v splošnem vojaškem pouku, zmanjšanja števila odsotnih s pouka in izpitov, dobre dosežke v tekmovanju na taktično-

orientacijskih pohodih v okviru občine, dobro udeležbo v družbenopolitičnem življenju v krajevni skupnosti in obrambni aktivnosti v okviru iste, pa tudi nekatere pomanjkljivosti. Tako je še vedno ena od teh nezadostna udeležba članstva na letni skupščini. Se vedno neizpeljana organiziranost in notranja akcijska povezanost v okviru aktivov ZK.

Premajhna je zainteresiranost članov za strelstvo, ki ga nam ponuja strelska družina naše krajeve skupnosti. Ta vprašanja bodo prav gotovo dobila prioriteto v bodočem delu odborov.

Pohvalimo lahko razpravo na skupščinah po poročilih predsednikov Usmianija za prvo in Spaič ing. Save za drugo osnovno organizacijo.

Na skupščinah so sprejeli tudi programe in načrte za leto 1977. Posebno vprašanje je razvitje prapora organizacije v letošnjem letu. Odbori prosijo vse člane, da se tej akciji pridružijo s skromnim prispevkom 10—20 din, ki ga bodo pobirali z letno članarino.

Odbor pri tej akciji računa tudi na podporo občinskega odbora ZRVS in na solidarnostno pomoč odborov ostalih ZRVS na območju občine. S skupnimi močmi računamo, da bo tudi ta naloga opravljena in da bomo prapor ZRVS v naši krajevni skupnosti razvili 22. decembra, ko proslavljamo naš krajevni praznik — dan narodnega heroja »Ljube Šercerja«.

Ivan Mesarič

In memoriam

Ida Jelovšek

18. februarja smo se za vedno poslovili od aktivne družbenopolitične delavke in sodelavke Ide Jelovšek.

Rodila se je 4. oktobra 1907 v Ljubljani v revni delavski družini. Že zelo zgodaj je izgubila svoje najdražje in tako se je morala sama prebijati skozi življenje.

V začetku leta 1926 je bila izvoljena v odbor takratnega združenja poštnih uslužbencev za Slovenijo. Ko so v letu 1936 ustanovili centralni akcijski odbor, je postala tudi član tega. Takrat je bila edina ženska v takšnih akcijskih odborih. V letu 1936 je ustanovila ženski odsek za Slovenijo (kasneje AFŽ) in bila tudi njegov predsednik.

V letu 1940 je bila zaradi dela v okviru naprednega gibanja aretirana. V službi so jo nato stalno preganjali, zasledovali in venomer premeščali po raznih krajih Slovenije.

Že leta 1941 je postala član odbora OF za telegraf in pošto v Ljubljani, ki ga je organizirala narodna zaščita. Opravljala je vlogo obveščevalke ne samo na pošti (prepisovala je okupatorjeve brzojavke, prekinjala njegove zveze ipd.), temveč tudi na terenu. V začetku leta 1942 je dobila ilegalno ime Hrast. Tudi na terenu, na katerem je stanovala, je bila vključena v ilegalno delo in opravljala pomembne naloge. V njenem stanovanju so bili večkrat važni sestanki in posveti.

Ves čas po osvoboditvi je aktivno delala na vseh ravneh — v mestu, občini in krajevni skupnosti. V Šiški so jo poznali tudi najmlajši pionirji, saj je bila več let predsednik DPM. Vodila jih je, spremljala ter bila njihova svetovalka in dobra prijateljica in tovarišica. Njena prisrčnost, dobrota in humanost so bile znane daleč naokrog, saj je bilo znano, da je bila vedno pripravljena pomagati, svetovati.

Tudi v kraju, kjer je živela, je bila aktivna delavka. Bila je, na primer, predsednik KK SZDL terena Milan Majcen, predsednik DPM ter aktivna tudi v drugih organizacijah. Prav tako so jo tudi kasneje v Sentiidu poznale vse organizacije kot zvesto sodelavko. Vsi so jo poznali po njeni vsestranski skrbi za sočloveka, saj je s posebnim veseljem skrbela za organizirano pomoč starejšim bolnim občanom v sosesčini, čeprav je bila velikokrat sama te pomoči najbolj potrebna.

Za svoje vsestransko aktivno in predano delo je bila večkrat odlikovana. Tako je prejela zlati znak OF, zlato plaketo DPM, priznanje dr. Jožeta Potrča za delo v taborniški organizaciji in več državnih odlikovanj.

Njeno delo in aktivnost obvezujeta vse, ki bomo nadaljevali tam, kjer je ona končala. Pri tem nam bo vedno svetel zgled.

